ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை.

BRAHMAVIDYAPATHRIKA.

மாதம் இருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்

சந்தா புத்தகம்
ரூ. அணா
1ஆ 2—12—0
6மீ 1—8—0
3மீ 0—14—0
1காபி 0—2—6
இலவசங்களுக்கு 8—8—0.

உபயம் இலக்கம்

பத்திரிகாபத்தை மாசாரம்பமாக வாங்குவது ரூ. 1-க்கு அணா 1. சேர்த்து ப்ரபலபெயர்களை வாங்குவது சிறப்பாம். ப்ரம்மவித்தியாப்ரசாரணஞ்சுருக்கு அனுபூதல்வேண்டும்.

சிதம்பரம்:— கஅஅகஙஙு எப்ரல்ஞ கடுஉறு விரோதிஙு சித்திரைமீ சஉ

ஸரிதாரம்பம்.

வைஜயந்தி ஸ்ரீகண்டன் [ஸ்ரீகண்டஸாஸ்திரி]

ஸ்ரீமஹாராஜாரவு மாரீ,

—:o:—

ஸ்ரீமாந்ரோயபுராணாம் ஸ்ரீமஹாராஜரொஹொழுது மிகவும்வயஸ்ஸாகாரணம் மாஸிகபுஸ்தகரூபமாகவும் ப்ரபுராணம் வாஸ்தவமாகவும் ஸ்ரீமஹாராஜ ஸ்ரீவெங்கடேசராவு பந்துரிபுராணாவேதிரொரபயோக ஸ்மரிஞ்சி தமு கி. தமஸ்தபவ ஸ்ரீமஹாராஜ ஸ்ரீகமஹாரிகேஸ்ரிவிஷயெ ஜெஷிமீம் வுதவுயிகம் கிவாரயாரி அவுகாரஞ விஜிந்ரதனுரிவ ரோவஸ்ய மிகஷமிம நிலிமஞ வாணிராவஸ்ய வுஸ்ரவ்ஸ்ரீ ஜெஸ்ரவ்ஸ்ரீவஸ்ரவ்ஸ்ரீ, வ்ரவுஸ்ரவ்ஸ்ரவ்வ தீகவஸ்ரவ்ஸ்ரவ்ஸ்ரீவிசெவ வாகஜிஸ்ரீமொளரிவ ஜெஸ்ரவ்ஸ்ரீ ஜவ்ஸ்ரவ்ஸ்ரீண்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீவிஷதஸ்ரவ்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீஸ்ரீகரிஸ்ரெஸ்ரவ்ஸ்ரீவியஜிவ்ஸ்ரீவிஸ்ரீகமஸ்ரவ்ஸ்ரவ்ஸ்ரீஜவ்ஸ்ரீகரிஸ்ரெஸ்ரவ்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீவ்ஸ்ரீ

தத்தில் தோன்றிய, சுதந்திரியர்களின் அவதாரமான, தெரி
த்தவையில், ஒரு மும்பதிரிகையில், எதிர்த்து விளக்கப்பட்
டதென்ற, பெரியோர்களான, ஆசிரியர்களின் ஓர் பக்கத்தில்
இருக்கலாமே? அதற்குப்பிறகு பலவித விஷயங்களிலுள்ள
மதபேதங்களைப்பற்றி நாம் இக்காரியத்தில் இறங்க ஏதக்கூலதிலலா
மலிருந்தோம். இப்போது அவசியப்பட்ட தாலேயோ, சமய
மதங்களினுடைய, இடையூறற்ற இச்சரித்திர விஷயமான
கதையானது, பிற்றறிவையுடைய சமாதானும், நிதானத்தை
தருவில்லலவென்ற இவ்விஷயத்தை ஏழுதப்படுகின்றதை. மும்
பதிரிகைகளில், சாந்திசுதந்திரனுலேயை, சேறறிமைபடுத்தின்கொ
ண்ட பசுவைப்பாதுளள, டௌத்தர்கள் குறைவை அடைவ
நீதாங்களென்றும், இசுலாந்தியமதினர் பிரப்பாலோ, அமுதரித
ம்பிய சுவபம்போல மகஜனோபகாரைகளுக்கு உறைவிட
மாய் இருக்கிறப்பர்களென்றும், உபதியுசிக்கப்பட்டிருக்கின்
றது. சரித்திரமெழுதுபவனுடைய கியாயதை மீறி அசுக்
ளுடைய சற்குண விசேஷங்களை மறத்து அவர்களுடைய
செட்ட குணங்களை மட்டும், எடுத்தெழுதலினால்.
இச்சேட்டகுணங்களையாதும் வெளியிடாமலும், சற்குண விசே
டங்கள் மட்டிற், கூறப்படவில்லை. இடௌத்தர்கள் இப்போ
முறை எழுதப்பட்ட உபதிபாசத்தால் நிச்சிக்கப்பட்டாறும்,
இவர்கள் கேலவம் அன்னியர்களாயில்லாமல், சமுகஞ் விரோ
தியாயிறர்க்களென்றும் அங்கிகரிக்கப்பட்டதும் இவர்க
ளோதாதாறும்பொருட்டுப்பிரயத்தனம் செயயப்பட்டது, கியா
யமன்றே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதும், இவைலெல்லாம்
நவர்களுக்குறிற்று சருயவினுலென்று எண்ணக்கூடாது.
ஆனுல், அவர்களுடைய சாந்திகுதைக் கூச்சமடைந்த முனற
தினுல் நினைந்து, செய்யப்பட்டதென்றே எண்ணத்தக்கது.

2. ஏனென்றால், ஒரு விஷியானவன் அசர்களுடைய
மதத்தைப்பரி சோதித்தால் மதம் மதிமின்ற ஏது அவர்க
ளால் விஷரிக்கப்படுகின்றதோ அது அர்த்தமில்லாத ஓடுகு
நியென்றே அபிபாயம் எண்ணுவான். மதத்தின் இலக்கணம்
பின் வருவதென்ற பெரியோர்கள் உரைப்பார். அத்திக்கதை
அநுசரிக்கவேண்டும். ஜனங்களின் தெனசரித்தைச் சாதி
ப்பதான நெள்ளிய தர்மவள்ள ஸ்திரபிக்கப்படவேண்டும். மூற
காலத்திலும் உண்டாகிறகைகளான சாஸ்திரசாதனள் யுக்தி
வாதங்கள் இவைகளுடன் முரணுலிருக்கவேண்டும். பாம
ர்களல் போலிப்பண்டிதர்களாலும், ஒப்புக்கொளளப்பட்ட
தோன தர்மங்களடல்லபதா பிராங்கவேண்டும். இப்படிகிரு
ப்பதே மதமென்று சொல்லத்தகுந்தது. இவ்விலக்கணங்களு
க்கு முற்றிலும் விரோதமாகுங்கின்ற மார்க்கங்களோ உபதேரி
க்கும் பேரிடத்திருதியில்லாத இவர்களுடைய ஏதோ ஒன்றை
மதமென்று சொல்வது தகுதியோ? ஆகையால டௌத்தர்
கள் ஒரு மதத்திலும் சேர்க்கவர்களல்லவென்றும் எண்ணுவ
தே உசிதமாம். மதமற்றவர்களைக் குறித்து, மிருகங்களுக்கு
ஒப்பானவர்களென்ற பண்டிதர்கள் எண்ணுவது வழக்கமு
ண்டே. இவ்விலக்கயத்தில ஒப்பந்திரிபோனதுமேயோ? மிருகமை
ளும், வபிற்றம்பாட்டுக்கே பாடுபடுகின்றவைகளாயும்கூ வழி
பெரும் வழி தெரியாதவையாயும், ஆனதில் ஒக்கக்கூ
டிய தேகத்தினுல் கட்டின்ட ஜீவன்களேபோல் இருக்கின்ற நாம்
கள் அறிப்மல் இறக்கின்றன.' அனுசாதிரத்தைத் தன்னே
பிரமாணமாக உடைத்தான டௌத்தர்களாலும், இக்காரியக்

தான் செய்யப்படுகிறதை. பின் வருவனைகள் இவர்கள் கொள்கைகளின் நிலவரத்தின் விவரணம். பார்க்கக்கூடியதைக் காட்டிலும் வெளிப்பட்டதாய் யாதொன்றுமில்லை. கண்ணினால் பார்க்கக்கூடிய எல்லாமிந்திரர், தனுக்களை முடிய காணமாம். இவ்வனுக்கள் ஒன்றுபோலொன்று சேருவதால், ஸ்தூலமாகிய வஸ்துவின்றன. இச்சக்தியும் விவேகமற்றது. மனசாரதேர்ந்து கூடிய ஒரு கம்பியன் சமபலத்தை அடைத்த ஒரு வஸ்துவின் ஒவ்வொரு அணுவும் இக்கம்பியை அமிழ்ந்தால் எப்படிச் சலனத்தை பாவிக்கப்படுகின்றதோ இச்சலனத்தை உண்டாகும் சக்தியும், எப்படி விவேகமற்றதோ அப்படியே அணுக்கள் ஒன்றுபோலொன்று சேர்ந்து, வளருவதாகப் பேரும் சக்தியும் அறிவற்றதான. இச்சக்தியானது ஈசுவரனென்றாலது வேறு எவ்விதமாவாலது ஆராதிக்கப்படுவதால் எல்லையில்லாதது. அநேகமான ஒருகல்லை ஆசிர்வாதன் பூதேந்த, காலலியெடுக்க அதை வலம்வந்து சொற்ப பலத்தையாவிலும் அடையக்கூடுமோ? அதுபோல் இச்சக்தியுமே. ஆகையால், இல்லாதொன்றை ஈசுவரனோடு அதிகரிக்கிறது, அதை ஆராதிப்பதற்கு, வெகுவான கஷ்டங்களின்கீழ் சரீரத்திற்குண்டுபணம், பால பெருகும், வாரத்தைகளினுல் அதைக் குறித்து மனிதனுக்குள்ளன ஆகிறது. பிறப்புமுதல இறப்புவரையில், கர்ம இந்திரியங்களுக்கு எவன் சுகத்தை உண்டாக்குகிறானோ, ஜீவன்களோ, சரீரம் வேறு என்று எவன் அறிகிறானில்லையோ, மரணம்கொடுபோல் இருக்கும். மற்ற உலகத்தை அடைய பொருட்டு விரதாதிகளினுல எவன் தேகத்தை ஒடுக்குகிறதில்லையோ, அவனை மோகமடைக்கும். கர்மயோகியைக் கொடும் அதுவிலித்த அவனை பணிவன்களிற் பெரியவனை என்ற இவைகளும் இவைபோன்ற மற்றவைகளும், இப்பௌத்தர்களின் பிசற்றல்களின் நிலை.

3. ஆரியர்களே! இவைகள் பித்தன் வார்த்தைகளா அல்லவென்ன பருங்கள். மிருகங்களும் மனுஷ்யனின் ஞானமில்லாதவைகளானலும், இப்பௌத்தர்கள்போல் சரீரசுகமே சுகமென்றெண்ணி அதற்காகவே, வேலைசெய்து அறிவில்லாமலே உயிரை விடுகின்றன. பசுக்களுக்கும் அனுப்பிராமாவிக்களுக்கும், உபமான தர்மங்கள் இவைகளுமிருப்பினும், மிருகமென்பதும், அனு பிராமாணிளென்பதும், பரியாயதப்தங்களல்லவோ? இவ்விதமாயுள்ள பௌத்தர்களோர் தாரத்தை என் கம்பங்களை முயன்றார் என்றால், கலிவர்கள் கேட்டவர்கள் இருவகையினும் ஒரிடத்தில் சேர்த்து வைப்பதில் பெரியோர்கள் பயமுறுவர்கள். ஏனெனில், அழுக்கு நிறப்பிய ஜலத்தில் கலக்கும் சுத்தநீரும் அழுக்கை யடைவதேன், கெட்டவர்களின் சகவாசத்தால், நல்லவர்களின் புத்தியும், மயக்கத்தை அடையும். இச்சத்தர்பத்தை அனுசரித்தே சாந்திகரத்தில் முயற்சியை அடைத்தும், பௌத்த சமயத்தை அனுசரித்தும், ஆரியர் வாதத்தில் குழலான கடவுட்சுவைகளே உதித்தும் இவ்வசத்துக்களின் வண்ணம்தப் பிராமணத்தின் கூடினமான தலையைக்கண்டே இவிடமேல் ஒன்றும் செய்யாமலிருந்தால் வெகு மோசம் வருமென்றெ ண்ணி இவர்களின் அறத்தவாவது தங்கள் மதமுயிர் சன்மத்தில் சேர்த்தவர்களாகச் செய்யாதவது இவர்கள் மதத்தைக் கண்டிக்கவாவது அந்தவி குலத்து அரசர்கள் பிரயத்தன-

பட்டதல் இக்காரியம் ஸாத்யமாமோ? இவர்கள் இக்காரிய
த்தைச் சிலாகித்தே இவ்விதத்தைக்கற்பிக்கப்பட்ட கர்மமிப்பி
ராயமும் அனுஷ்டிதமோ? எல்லாம் நியாயமல்லவா? இவ்வ
சர்கள் இந்தேசமெல்லாம் பரலிப் பௌத்தப் பூண்டுலோபல
டிக்க வெகுவாக முயன்றார்களாயினும், புத்தன் பிறப்பதற்கு
முன்னமே, எல்லைக் கர்ம பர்ஸ்வதீன்றி நின்று, சுவச்சந்
தமாக இருக்க விரும்பிய சிலர்கள் எவ்விதமாய்த் தங்கள்
காரியத்தை நிறைவேற்ற ஒரு ரகசியமே எதிர்பார்த்தார்களோ,
அவ்விதமே கர்மத்தாலேற வெண்குடையின் பிடிக்கும் கோல
மோடை விரோதிகளை டுக்கச்செய்யும் இவ்வசர்களும் சர்
வோதர்க்ஷணமும், சகல வித்தைகளுக்கும் உறைவிடமாயுமி
எல்லா ரத்திக வாதங்களையும் தூலக்கவல்லவனுள்ள சர்
வப் பிரபுவான ராயனிலாமுல் தனக்கு காரியநிதைத் நிறை
வேற்ற முடியாதவர்களாய், அவனுடைய பிறப்பைத்தானே
எதிர்பார்த்தார்கள். தவனும் கருணைவள்ளலாயுர், ரம் தேச
நிதிற்கு நன்மைசெய்வதில் கருத்தள்ள ஈசுவரனுல் பின்
னுல் கொடுக்கப்பட்டவனுமும், அப்போர்க்கொத்தவன் வரு
வனெனவே இவர்கள் எதிர்பார்ப்பதற்குக் காரணம்தானென்
றுரை? சேளுங்கள்.

4. பரமாத்மாவினுடைய நிஷ்களஸ்வரூபாதிகமரஸ்மானநிருட்டி
யானது ஒருவனுக்கும் முற்றிலும் சுலத்தையாவது முற்றி
லும் கஷ்டத்தையாவது கொடுப்பதில்லை. சவிசோமணியாகிய
காளிதாசரும், மேசாசேதமென்னும் ஓர் காவியத்தில் பின்
வருமாறு எந்திரைத்தார். "எவனுக்குத் நான் முற்றிலும்
சுலபமாக்கத. இடைவிடாத தக்யாசியினும் உண்டாயிற்று,
தசையான தவணடிக்கால சகடப்போல, மேலும் மேலும் பூர
ண்டி வருகின்றத" என்றும். எல்லாத் தேசகளிலும், மூடிவ
திலும் இராச்சிய நெறிதலாவது, ஜனவர்களுக்கு ஒற்றுமையி
ன்மையாவது முற்றிலும் உயர்ந்த பதிலியாவது முடிவில்லை,
துளர்த்தமாவது உண்டானதில்லை. ஏனென்றால் முன்னோ
எப்படி ஒவ்வொரு மனிதர் லிஷ்யபரிதியும் சிலாயம் கூறப்ப
டட்டோ அவ்விதமே இச்சுபாவம் ஜாதிக்குருள்ளதே. இவ்
விகயத்தில் மதியுள்ளவன் பூமண்டல சரித்திரத்தைச்சோ
திப்பானேல், இவ்வுண்மையைக் காட்டும் அனேக இதிகாசம்
கைப்படும். இதிதேசந்தானே சாமான்ய தர்மவீரனே உடை
த்தாயிருப்பதால இல்லை, சோகம், பாரிசேம், இவ்விது
முதலான சேசன்களின் சரித்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டிய
இல்லைதேசமென்பதன்றி, பூர்வகாலத்தில் காட்டுமிராண்டி
நிதனத்திலிருந்து வெளிவந்து, யூரோப்பாகண்டத்திலிருப்
பருக்கு மிகமையைப்பெற்று எதிர்நிற்கும் பரலின சேர்ந்தவை
ந்து பிறகு நாகரிகத்தினுல், ஒற்றுமையை நீழ
ந்து பெருமையை எல்லாம் முழுதிலேயும் அபகேசத்தைவர்
கள் எதிர்ப்பதினுல் அவசியம் உண்டாகும் சண்டையில் தான்
கள் அடையும் அபசவங்களைநோடி கூட்டுகளின் வழியாகக்
நீதிறனில் எளைப்பாத் திருஷ்டசேதத்து முகநிர்களாலு
ஆரிம்பிக்கப்பட்டதாலும், சொல்லவும் புண்ணும் எல்லோர்
ர்களாலும் பரிபக்ஷத்தருக்கு ஸ்திதியை அடைந்தது. இவ்
விதமாக வெகுகாலமாய இச்சையை இழந்திருந்த பிறகு ஜார்
ஜிஜோடியால் (Georgeos. jenadias) முதலியோர்களின் பிர
யோஜனமான பிரசுசாதிதல் திருக்கர்களின் கொடுமையா
ன்மையென்ற மூக்கியமானின்றும் தான் விடுவிக்கப்பட்டு இப்

வுலைவ ஷுணாஷம் கொஞ்ஷுர்கேயிபுவுஷ்மீத்ரலி
ஜிதூணி காய-ர்ணி வஷுவ்டிடிஸ்டிகாரஸ்மெ ஸ
டியிவ உஜிஷ்காய-ர்கிவ-ர்ஜ்ஸ்காஸாஸ்ஸ்ஸ்ர்ஸ்-கீவ்லி
வீபஜொஷுஸ்ரிதூணி ஜிர்ஜிவயம்கி ஷகாஸுகவிர்ஷ்டி
டெஜொர்ஜ்ஜ ஸவணஜிர்ஜ்ஜிஷ்டவுஜன்ஷுஷ்டி-கீத்தீ
ஜிவுஷுஷ்டீ-ம கொவுஜ்மொஜிஜி ஷவெஷுணீப வ
வஷவு ஷ்டிஜொபி ர ஷவுலிஜொடெகாஸ்ஜுவுஷ்டி
வெவுரீஜி வர்-ஷ்கஜுதெஜொவிவ-ர் நுவஜு
வ்ஜ்ஜிஜிஸ்ரீ ர ஷவ-ம ணஷவ்ர்ஜ்ஜீ ஷவுகீஜிஜி ஷ
வ்ஜ்ஜிஜொபொடெஜி ஷவஷவர்ஷ. வாஷஜுவுர்பிர்த
ர ஷஷவ-ஷ்ரஷ்ஷ-ஷ்ரஜ்ஜுஷ்ஷ்ரஷ்காய-ர்ஸ்ர ஜவுஜிஸ்ரீ
ஸ்ணாய்ர் ஸ்வஜ்ஜெஷவுஜ்ஜிஜி.வஜுவ.ஷ்காய-வ்ஜிபர்கா
ப ஷஜிஜ்ஷ ஜுவு கீர்ஜுவெண ஜிர்ஜிய ஸுஜீர்ஜ்ஜ்வம்
வாஜ்ஷ பஜீர்ஜ்ஜு.ஷ்ஷ ஷ்ர-ஷ்ரஜி வெண ஸஷஜ்ஸ்வஷ
வர்ஜீஜ்ஸ்ஷ்ர ஷ்காய-ர்ஸ்ர ஜவுஜ்ஜி ஸ்ரீவஜ்ஜ்ஸ்வ.

ஷுஸ்ரிஜ்வுஜி.

சுவிகாரிவுதீரஷ்-

—:o:—

வஷஜெஸ்யவிதே வரிதுஜ்ஜுஷ்-வவெ-ர்வஷ
ஷஜெஸ்யஷ் வ்யாயஜெஸ்வவணாவஷ ஸ்ரஷ்யாதிவு
கிஜிஜி-ர்வவுவீணாஸ்ரு. ஜீவ-ர்ணவஷணீ ஸிஷுஷ்ணாஸ
வ்ரூட-கிஷி வுகவுணம், ஜிதூ-ஷ்ரஜொவ, வுஷவ
ஷயாவுஷ்தி, வ-வஜ்டி.யாஜ்வுஸ்ரூ ஜீவாணீ-ர்யுஸ்ரூ
ஜிவுஷஸ்ரஷ்ரஷ்வம்.வ.ர்.ஜி. வர்ர்ணஜாஜெவெ ஷவஷ்வ
ர்.காயாஸ்வஜெ. சுயர்ர்ஜிவுவீவீஜ்ர்வம்யாஜ்ஜி வுஜிஷா
ஜி.ஜிவிஜ்ர்ர்: ர்ஸ்ரூ.நயஜுர்ஸ்ரூ.ஜிவுஜ்வீணர்ஸ்ரூ, ஷவிர்ஜ
ஜ ஷ்ரவுர்ஜ ஜெவெஷ ஷ்வஜிஷ்ஷ்ரஜ்ஜ்ஜ ஸ்ரஜ்ஜ்ஜ்

வாரிவகிக்த ஃவுவீகாஷுகீணயஷுஷுஸிகா விஷ்ணுகர ஜீஷுஷுஹி. ஷுஷுஷுஷு ‘‘ஷுஷுஷுஜீகஷுஷுகரிவஷுஷ் ஜீயஷுஷுரஷுஷுஷு

ஜகரீக்கும் வனமெலு விசுவ பாஷ வாயார
னைத வதத்தை வரங்கெகெலி மாலுரு சுமெஷா
பொஷாயமிட ஜனஹவீ வரா கி சவமிட் நிலியவ
கடீயா நதவ்வ நிதிலுவ மாரீஷ சுலயர்ஸ நிதிஷீ
வெகிதூரிஸுரு மெதே ஸுரவ நிவெலுவ மெதே உதிக
ஷாகூர நதீயுக்தா கிதியிய வுஹுவர்வா கீவி
ஷவஸ்விய சுகதாரவ பல்லவ தூ (தடவியதகி
கீ கீலயமெதொசை) கண்ணிதாவமிஷ்ட ரீ சுரிமிஷ
நதெகிமெகா (Soap) பூவெளுவ மாராயவலி
கூதுரிராவகியிவர மாதிரம வந்நல மாராயமிரிஜ
வலுசுகா விதரு வீரீரு கி வலமிலவரா தாலுமு கீ கி
விசுஷமாம பூசுவ பலுலிவுவஷ்ட ஸுலும கிலெ கிலி
வுரவாஸுதி சுயமுரிஷவ பூரபாயம தினகிலிவி
ஷாகிணாதுர நாரிகிகெவஷ்ட வூரிவாரியா மெதெதெ
வஷ்ட ஸுவிகொடிரியமெதெ. ஜாகூதி சூஷவாணம
வாவுஜிகிஷ பவுபவி மெலுதிதா வலுரிஷவ நாரிஸு
அதுவிஷவெலுவாதி, தயாவி மெலு சாயதகாவஷ்ட
தி தூவஷ்டிரிய. மூஷவாஷிதெ மெதெலுவு கிகி வாலுஷ
கதிம வனகாமாஷவநீவாகாவிவாகாவஷ்டிகா மாஷுவா
வஷ்டாரகவி நிதமவிதிதுர வஷதெ. வெஷ்டயாகி
மாதுவேகாரயாகிய வேஷ. ஸீர்ணாகூ யாரணஸ
ஸுரகிவுஷவதிவாகுகாவாலாபுரகாமவீதகாலுகி
தூவுஷ வுலிஜு சூவுதுகீயாமம சுவுவாகிதாகாரா
வுதிவு கெவஷ்டுவுவாகாஜகாமெதெஜுவுகாகுதெதா
வாகிரமபதெஷ்டகிவிரீசுகிவு நாமதெதுகிவுவெவிபி
விவஸ்திதெ தொஷ்டுகவிமாமெஷீபா சுவுநிதுஜு
வுதெவிணாக வஷ்டவாகிதுவாணெ விஷவிவுவுவெதெ
வஷ்டு தெஷிரீவுவாவிதெதெ தெஷ்டூதெ வாதத்தூஜ
பாவுவாவெபாரீ காதிவுவாகாவணெ கெவாஷிரணாம
பாவுவாவுதூ காவீஷுராதெ ஸுரவாவ [Chain]
வாதுபொரு ஜகாவாஸ்து பாயாயி மாலெவாவெ
கிவுவாவாவிதீதவுவாஜகாவ கிவிவிதிஹா நபாயாயதி.
வாவுதெஷ்டகிவாஷுதூ நபாயாவிதெ கிதிதாவா
தெஜொதாவிரிதுதொ காணவிபொரி ஸுபுரஷாவ தூ
ஸுதெ கிதுவாவாதி நதி மிதீதவுபாஷுவாவாதெ.
[Like English Ladies] பூவா தி ரசவ நாவ வாரா
தூ கிவி சாதவூவா தி ரசவாதிவுவாவ கிவி தீவதீர பாதூ
தெஷ்டூகாவாஜகாபதிதிலிஜெஷ்டுதூ வாபாவதா பா
தவ்வதவிதூபாதி பாபாவாஷ்டபா நீவவுவிகாவி

ணபடுகின்றன. அரசகமாகத் தலைமம்பிரிவினைக் கத்தரித்தும் தாடிமஸ்கினை வளர்த்தும் வருகின்றனர். இவர்களுக்குக் கூடி இருப்பதில்லை. இவர்களுள் பிராமணருள் குடிகொண்டி பிராமணனைப் பொல்லாண்டி ஆத்மனென்றும் தீர்மானித் தர்மத்தைச் செய்கின்றவனென்றும் ஆன்றோர் வழக்கத்தைக் கைக்கொண்டவனென்றும் எண்ணித்திரிகின்றன ரென்றும் ஒரு சிலர் ஓர்வகையாய்த் தலைமயிரைக் கத்தரித்து அரைகிலில் தென்கலாய்க் குடுமி போன்ற ஒரு குடுமியினையும் வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுள் எவரும் ரூபியே தாயிற்கு மூன் நிற்கிறார் லிட்டு மேலும் வாழ்கிறார்கள் சரீரத்தில் எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு கைகாகிலும் சமூத்திரனவு சலத்தில் இறங்கி மற்றவர் தொடத் தானும் வெட்கமையத்தக்க ஓர் சிறு தனியை பெற்றத் அதன் காள்ளு மூலைக்கோரம் கையறிபிடித்தத் தீண்ணீர் மொண்டி வழக்கடித் சிலயில் லிட்டுக்கொள்வர்கள். கல்கையிலுள்ள தண்ணீரோ மிக்க தெளிக்கதும் கிர்மலமாயும் இருக்க அதை இலிந்தும் செய்வது யாதாரணம்பற்றியோ அறியோம். ஓர் காலத்தும் தலையைத் தீண்ணீரில் அமிழ்த்துவதேயில்லை. இதி பெண்களுக்கும் புருஷர்களுக்கும் சாதாரணம். ஆனி பெண்களிடத்தில் ஓர் விசேஷம் உண்டு. அதாவது பெண்கள் தண்ணீரில் நீராடினதால் "தண்ணீரின் உடையின்றி மூழ்ந லாகாது; மலசலம்கழித்தலாகாது; சாபியுதிலுகாது" என்னும் வேதத்தின் ஆணையும் மீறிச்செலலுகின்றனர். இதனெல் இதையிரிந்திருப்பதவதில நமகெ வெட்கமாயிரு த்தில்லை இம்மட்டில் இதை விட்டுவிடுகின்றோம். பிராமணரென்னுஞ் சிலர் ஸ்நானகாலத்தில பரிசுசகயஞ்சலாவ முறைப்பட்ட தமது பூணூலை எதிர்ப்பு பூவதி சவர்காரம் முதலியவற்றோடி கலத்து தெய்த்து வெண்டையங்கி அதை ஏலர்ந்தி எரிந்து மறுபடியும் தரிக்கிறார்கள். வண்ணுன் தோய்த்தலர்ந்திய உடனென உரித்து உடனே கண்டபின் மன்னிலை தெற்பிலநிறித தரித்து நித்திய கர்மஞ் நிறித செயகிறார்கள். உச்ட்டியும் எற்ற அவகங்கினுர்கள். தென்னுட்டவர்களில் அவரவர் உடைனாலும் தலைகளாலும் சாதிவேற்றுமைகளை அறிவதுபோல இந்தேசத்தில் அறிந்தெரிள்ள முடியாத. எலலோரும் முகச்சாகம் சரிப்பதே எழக்கம். பெண்கள் உடையபற்றி மேக்கு எழுந்த இக்கட மிலலாயினும் எழுதித் தொடங்கினேமே; பின் விடலாகா தென்று நிறித எழுதினதுண்டு. பத்தமுழ நீளமுள்ள தும் செல்லிதும் ஒன்குலும் கூறப்பு அல்லது மெய்புக் குறியுள்ளதும் வெண்ணிறமானதுமான வலிநாத்தையே தரிக்கினர்கள். முற்றிலும் உடம்பை சுற்றிக் தலையையும் மூடிக்கொள்கின்றார்கள். பெண்கள் உச்சந்தரித்தல் அதிதேசத்திலு வழக்கமில்லை. அவர்கள் அவயவமும் மறைக்கவேண்டிய அக்கங்களில் குப்பாயக்க முதலியவற்றைத் தரித்தாலும் தலையை மூடிக்கொள்வதால் மட்டில் தமது மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டதாய் எண்ணுகின்றர்கள். இந்தேசத்தவர் பெரும் பாலும் அறிஞர்களாயிருதலும் இவர் பெண்கள் முறைக்கதட்டாதி இடத்தை முறத்தும் முறைக்கவேண்டிய இடத்தைத் நிறத்தும் இருப்பதைக் கவனியாதிருத்தல் யாதமற்றியே! அவர்கள் கையில் கங்கணங்களையும் இடுப்பில் அணைஞ்சுகளையும் கால்களில் வெள்ளி வளைகளையும் தரிக்கின்றர்கள். அவர்

சுவாமி விவேகானந்தர் ஒரு மகாபுருஷர். அவர் ஒரு ஆன்மஞானி. அவர் ஒரு மகாயோகி. அவர் ஒரு மகாவீரர். அவர் ஒரு மகாதேசபக்தர். அவர் ஒரு மகாகுரு. அவர் ஒரு மகாகவி. அவர் ஒரு மகாவித்வான். அவர் ஒரு மகாவாக்கி. அவர் ஒரு மகாபண்டிதர். அவர் ஒரு மகாஞானி. அவர் ஒரு மகாதபஸ்வி. அவர் ஒரு மகாத்மா. அவர் ஒரு மகாபுருஷர். அவர் ஒரு மகாமனிதர். அவர் ஒரு மகாதேவதை. அவர் ஒரு மகாசக்தி. அவர் ஒரு மகாசிவம். அவர் ஒரு மகாவிஷ்ணு. அவர் ஒரு மகாபிரம்மம். அவர் ஒரு மகாஆதிசக்தி. அவர் ஒரு மகாபரமாத்மா. அவர் ஒரு மகாஜீவாத்மா. அவர் ஒரு மகாஜகன்மாதா. அவர் ஒரு மகாஜகத்பிதா. அவர் ஒரு மகாஜகத்குரு. அவர் ஒரு மகாஜகத்ரக்ஷகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்சிருஷ்டிகர்த்தா. அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸம்ஹாரகர்த்தா. அவர் ஒரு மகாஜகத்பரிபாலகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸ்வரூபர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸாக்ஷி. அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வஸ்வம். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிபர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாந்தர்யாமி. அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதீதர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிஷ்டானர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாவபாஸகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாகாரர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாத்மகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதாரர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாவலம்பகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிபதி. அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரி. அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரகர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமர். அவர் ஒரு மகாஜகத்ஸர்வாதிகாரபுருஷோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தமோத்தம

பள்ளியறைகளுள் கர்ப்பாதாளத்துக்குள்ளே செலுத்தினோர்கள். அல்லது அவர் அனுபவிக்கும் சாதித்திருத் தேய்வமே சாக்ஷி. இவ்விதமான கெடு விலக்கங்களே நந்தேசநாதத் தாய்மார் பெண்களுக்குச் சற்பிக்கினறார்கள் போலும். ஆதலி னறன் அவர்கள் 20-வயது வரையில் யௌவனமும் அதன் நிறத்தன்மையும் அடைகின்றார்கள். இனி அவர்கள் சக்தி கள் அர்பலமாவதற்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! அவர்களுக்கு வேறு ஒரு சுமங்காமுமில்லை. அவர்களுக்கு யாதொரு தகுப்பின் செய்யவேண்டிய சாஸ்காரவினாலும் சகனம் ஒன்றுதான் காணப்படுகின்றது, ஏதோ 11-வது நினத்தில் ஒரோஷ்டகன்னார்த்தமென்னும் ஒன்றை ஆசாபித்து எல்லா வருஷத்திலோரேரு கூடிக் கலந்து புஸிக்கத் தலியணம்போற் கொண்டாடப்பிராமணர்களுக்கு ஏதேதோ தொடுக்கின்றார்கள். இவ்விதமான உலகலக்ஷண முடையவர்கள் பூண்ட இவர் கினப் பிராமணர்களுள் எச்சரிஷியுட் சேர்க்கலாமென்று பார்க் இல் எம புத்திக்கு ஒன்றும தோனறவில்லை. பௌடர்களிற் சேர்ப்போமெனில், சாஸ்வதர், காண்வியருக்குச், பௌடர், உட்டலர், மைதிலர் என்று இவைகப்பட்ட பௌடர்களுள் ஒப் களின்ன எனனும் பெயர் இலலை. நிராவிடர்களு மலர். இத் சேத்தவர்ள் பணத்திற் பெருத்தவர்களே. யணமிருகியல் இவர்களுக்கு தரசனென்னும் பட்டமுண்டே. இக்காட்டே ஏழை கள் னெனுட்டில் அரசரை ஒப்பாவர். அதற்குக்காரணமே லலாம் விபாபரமே. அவ்வளவிருக்கும் இவர்கள் இருபலர் கள். மற்றவர் பிணக்கை மறைக்க வழி தேடுபவர்கள். பாருக்கள் இதசேசத்தில் ஓர் பண்டித புதிதர் பதமுப புத்தக ங்களை அச்சிட்டு விற்ற அதனும் பெரும் பணக்காரராயிருக்கின் ரார். இவற்றை அறிந்தும் தென்னுட்டவர் அதையே வாங்கி வாங்கின்றார்களன்றித் தாம் தவ்விதம் முயலகதில்லை. ஆத லால், பண்டிதர்களே! இனியேனும் முயலுங்கள். சகல ர்களுக்குள வார்சொழிந்த புத்தகங்களைக் கொண்டிவந்து எல் விதமேனும் வெளிப்படுத்த முயல்வார்களென்ற எதிர்பார்க்கி ரோம்.

(மொழிபெயர்ப்பு.) ஓர் அர்த்தர்.

பரமமவித்தியா.

சிதம்பரம்: லிரோநி-ஸ்ரி நெடினை-மு-டவ

விக்கிரகாராதனம்.

(அனுபந்தம்.)

ஆரியசமாஜத்தார் கேள்விகளுக்கு முறையே விடையளித் தோமல்லவா. அதில் விக்கிரகங்களின் மகத்மியத்தைப்ப ற்றிப் பின் கூறுவரென்றதின் 2-வது பாகத்தை இவ்வெடுத் துக் கூறுவாம்.

பிரமகைளில் கடவுளேவழிபடுதல் எல்லாந் நேசத்தார்களும் கைக்கொண்ட விஷயமோம. எக்கணமெனில், இப்பொழுதி

வுலீஞிஎதுகிணதெழலவூ ஐதொவிகி வீவுவாதீஇர
ஆவேவி சுஆடுதெழசுஞ்சு ஈ வுலிலீகூஇ வவுலவுஆறு
ஹிணம் ரீகுஇர்எபஎகூ கீஇவுவணீஇர நரமஜவீவு
ஆவுலி ஜீஇர்ஈஹெ டிகுகிணஎகூர்ப பகிபஏவி ஏதிரு
கிஷ்ஞுரயாஞு ஈரர்ஈஹொவுலிலீவஎஇ ஹவஅகூஞு
கவஏவுஇர்ஞு ஈழுஎபஞு வஅவுர்அவி வுவிஞ்சுவஏ
ஐதிலெஎவுஜிவிஇஞுரஈர்ஏவுஞ்ஈஹெஐ ஜீரழுஜ்ஈர்அழ.

அறுவிவுஎவுஏ:.

வுஇஹவி ஹுர.

விவாரம்—விரோயிஸவஞ்சுர்ஏ. மெலெதுர்ஈஸவுஞ் சிவ

விஞ வஹாரரய ஹ்ஞ.
அ ஜ—வஞ்ஜீர்
—:0:—

சூப-ர்ஈ!

வஸ்ஹெ ரூண நூஞ்வுலிகியவஹாஜீக்ஏபிசூ ஹுர்ஞ்ஞ
வீஷ்வ சூய-ர்வஸ்ர்ஜ்ஜீஇர்ஹாரவுஞ்வுவுரிவாபிஇகயர்ஏ
வூதிகிய ஸவஜ்ஞிகர்ஆர்ஏ-ஞ ர்ஆதிஞ்சுவிவு வுஜிஜூ
ஆ விவிஸ்ஹ்ஹ்ர் தூவுஞ்வுஎபிஎஇ. பயர.

சூப-ர்ஈ! வுஞ்சுவிவி-விஸ்ரஹ்ஹ்ர். சுயவய
ஸவவுஞ்சுர்ஏ விவிஸ்ஹ்ஷ-ஜ ஸவஹ்ர்ஏர்ஏய ஈர்ஏவுஞ்.
வ வெஷ்வவி டிஸெஹ்ஷ-ஸ வஹோர்ஏஞ்ஹ்ர்ஆ ஜிஞ்ஏ
பயர, வுலிஜ்ஈர்கிஜ்ஈவஏ ஈர்ஞுஞ்ர் ஜிஸெஹ்ஞ்ஹ்ஷ்ஏய
பவஜ்ஈவஎஇர்ஏய-ர்ஆவிஜ்ஞுர் ஜெஹ்ஞ்ஹ்ஷ்ஏய ஈர்ஏவுஞ்வு
ஜீஞ்ஈஹ்ஞ்ஹ்ஷ். வி வாரரய ஜ்ஈவஹ்ர்ஈ.ஸவ-ர்வுர்ஸவவுஞ்
ஹவஏர்ஏ ஞ்வுஜிஜ்ஈவி-ஜ்ஈஹ்ஞ்ஸவஏர்ஆவிஸ்ஹ்ஞ்ஹ்ஷ் ஹவஅஜ்ஈ
ஆர்ஏஜ்ஈர் வஸவுர்ஞ்ஞவிஸ்ஹ்ஞ்ஹ்ஷ்ஏ ஹவஅஜ்ஈ ஆர்ஏஜ்ஈர்

ஷாதஜஸ்திஜீரீய விஸவஜிவிகெமரஜணீ பகிவிஜு ஜவ-
மயரவெளதுரஸு வவஷ்கிகரவுவவெஜ்ஜ் வரிவ வ
இவ-வுஷவவும் கிவிஜு ஜீகரமரிதிவ வஸ்ஷிவிஜ்ஜ்வ
ஹரவஜ்ஜ் கிதுவெவஜ்ஜுஸ்ஜுவவவடி நம ஸ-வர் வரிஜ
நம் ஜ்ஜவனதிவெஜ-ஸ-ம் ஷுதிவ-ஜுவிராயயம் கிஜி
ஸரவ-ஜ்கிதுஜ்ஜ்ஷ-ம் ஜ்கிதுஜயயரா ஜுய ஜ்ஜ்ஜுய-ஜ்
ணரயிஜ்ஜ் நரஜிஜுவஸ்வுஜ்டியெ விவரரய நஜ்ரதெதி
ஜிவ-நரிஜவஷ்வுஜும் வஷவஜிவிரய நரணெ ஜவஷ்வுஜ்ரா
ஜ்ஜ்வுஜிவெஷ்வுஜ்ஜ்ஜ்ஜ் விவரரய நவ-ரிஜ்ஜ்ஜ்ஜ்ஜ்
ஜ்ஜ்ஜுஜ்ஜ்ஜ்ஜ்

என்பவர் "ஆடுகண்ணெய், வாசனை வஸ்துக்கள் கலந்த எண்ணெய் புட்பங்கள் சேர்ந்த எண்ணெய் மருந்தெண்ணெய் இவைகட்கு எக்காலத்தும் குற்றமில்லை" என்கின்றார். மற்றோரிடத்தில் "ஞாயிற்றங்கிழமையில் வெப்பத்தையும் வியாழக்கிழமையில் புண்ணியம் வெள்ளிக்கிழமையில் காமவுத்தையும் செவ்வாயில் மணத்தை கலந்து தைலம் பிட்டுக்கொள்ளல்வேண்டும். பிணிதீர்க்குமெண்ணெய்க்குங் கிரகணகாலமோ ழித்த பிறகாலங்கள் தோஷமற்றனவாம்" என்று காணப்படுகின்றது. இன்னும் "வெள்ளிக்கிழமை பின்பகலில் பெருள் விருப்பமுள்ளவன் எண்ணெயிடமிக்கொள்ளலாம்" என்று காலமிர்ம் எடுத்தோதுகின்றது. அதே புத்தகத்தில் "யாத்னை செல்லும் நினத்திலும் மாஞ்சொகாரத்தும் எண்ணெயிதல் கூடாது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. புண்ணிய நீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தலால் அரோக பாவன்ள ஒழியும். சுத்தமனமுடையோன் அத்தீர்த்தப் பலனைப் பெறுவான். மாபாரதம் அஸ்வமேத பர்வத்தில் "ஏவருன் னந்நின்கண் பரமான ஞா குடிகொள்ளுஞ் அதுவே பெரும் புண்ணியதீர்த்தம், அதுவே பரப்பிரமவஸ்து, அதுவே பரமபுண்ணியம், அதுவே தசுந்திற்குரியவிடம்" என்றும் "இல்லறவாழ்வை மூற்றத் துறவாதவனுக்குப் புண்ணிய நீர்த்தங்கள் பெரும் பலனே விளைவிக்கா" வென்றும் இருந்தாலுன்ன. இவிப் புண்டரக்கினப்பற்றிச் சிறிது கூறவாம். புண்டரமெனபது காம வழிபிடம் கடவுளிடம் நமக்குள்ள பெரும்பற்றைக் குறிக்கும் ஓர் குறி. இது வெருகாலாய் நமது தேசத்தில் உள்ளது. சோசன்களும் பட்டைகளுன்ன கரும்புக்குப் புண்டரமெனப் பெயருண்டி. அப்புண்டரம் மூகத்திற்கு அலங்காரமாதலால் அரிதில்லாத்தி பெரியோர் வெறுக்கத் தக்கதே. அது பிரதானமாய் ஊர்த்தவபுண்டரமென்றும் திரிபுண்டரமென்றும் இருவகைப்படும். ஊர்த்தவபுண்டரம் அரியை வழிபடுவோர்க்கும் திரிபுண்டரம் அரனை வழிபடுவோர்க்கும் உரியது. இவ்விரண்டனுள் ஒன்று அவசியம் தரிக்கற்பாலது. பத்திநிகாரர் "ஊர்த்தவபுண்டரம் அல்லது திரிபுண்டரத்தைத் தினம் ஒருவன் தரிக்கவேண்டும்" என்று கூறியுன்னார். வேறு ஸ்மிருதியில் "எந்நேரமுதீரம், நெற்றி, ஊர்த்தவபுண்டரம், பவித்திரம் இவை இல்லாதவன் செய்புக் கர்மங்களெல்லாம் பலனற்றவையென்றும் "தசுதி யும், அசாசாரமும், மன அழுக்கும் நிறைந்தவனுபிருப்பினும் ஊர்த்தவபுண்டரத்தைத் தரிப்பதால் அவன் சுசியாவான்" என்றும் இருக்கின்றது.

இன்னும் வரும்.

(மொழிபெயர்ப்பு) இலந்தூர்ச் சுந்த சாஸ்திரிகள்.

சாவகவேதிகை.

மொஹிகவ-வெமூ வுவெடூவு ஸ்ரீரீர
மொமகாவுயாடி-வூவு. கூகிரமமதீவீர வூ
யடிபதீர உதிபதிராகிபாரி வாகூ பெலீகி-கா
ரகாவபவெவுஷ்டூகா ஹரிரணம் வகுவ வூர
வவதா. பாவூ வூடியாகாரமயாவூர்டி ஹாரெச
வாபிதம் மொனீகவுவாயுடெக வெவெகெகா
மெ யொகூஷ்டிகாக ஸ்ரீவவாவம்பூவவாகவு
சூஷ்டிகவாய தாரூபிரஸ்டீர்டிவெவெவெடூ
வுவ யாவகாவுடிசூரவயவெவ வூவ வாவாணிர
வுவி சூஷ்டிரணி வெளவுவெமூ கவ தீதுகாகி காணிக
கிடூ ம ஸ்ரீவாவகாவாடிபிவ-ர வூயாவா காரம
ஹாயுவெகவுவிவ வபஜீவிகவுவு-வாவெகாசூரு லி
வீவிகாரி கிடாணிகாகாவெபாண நிவடகா யிகாம
ஸ்ரீகாடி வாஷாஸ்ரீரீவுபிவிரிவ வெளவுபிகி வுவ
ஹீபயெக. [உ] கவஸ்ரீவெதஷ்டூரீர வெளவுவூவு வுபி
டெடிளவ-ஜுவுவுகாரமவுவுவ்விபிவதிகாரிகவுவ
கிகாரிவுகவ்வாவதிவவுவுவுஜுவுயிதிதிஷ்டாதிவவுள
வுவுவபிவிகாலியாயிடி வெவகஜமீர்டிரணி கிரிகா
பிவிதி. காஸ்ட்டுவா கிடாவவூ வுடீவுகிரொபுவுவூவுகா
வ-வவிடிவவிவபிவிகிவவூ கிபாதிகா வவிபிரஷ்டி கி
பதிவெ கூவுகாகிகாரபிடி வெ கவிபிவெவெ வ-வவஹூ
ஸகா வவிவெவெ கவூவாடூரகாகிபிவவூடீ. கிரகாவிகி
வாரிதிகாவுவுகாரிணவாகாரகிபிவவூடீ. கிரகாவிகி
ஜகாரிவெவெவா ஜீபிகாரூரகாவபவாகிரிஸ்டூ டீவாபி
கிவூரவுவபாடீ- கிகாடி கூபிவிவாவாயுடூகவுகாவூ
வூரவுவுவாடீ-கிகாடி கூபிவிவாவாயுடூகவுகாவூ
விவிகூவிபிடிரிவாவுடி வெவிவுவிவுடூகாவெகவாய
விவிகூவிபிடிரிவாவுடி வெவிவுவிவுடூகாவெகவாய
வு

னை. அவற்றில் இரண்டொரு பஞ்சாங்கங்களில் மாத்திரம் அவற்றை இப்பொழுது கணிப்பவர்களின் பெயர்கள் வெளிப்படையாய்க் காணப்படுகின்றன. மற்றெல்லாவகையான வாக்கியஞ்சாகைகளும் சுஞ்ஞோர் அப்பேர்க்கார் குமார் அண்ணுவையங்காரால் கணிக்கப்பட்டனவென்று பிரசாரமாய்வருகின்றன. ஒரேஇரவில் ஒருவராலேயே கணிக்கப்பட்டனவாய் வெளிப்படும் பஞ்சாங்கங்கள், திருக்கணிதத்தினாலுள்ள ஒன்றிலேனும் ஒன்றைக்கொன்று ஒற்றுமையில்லாதிருத்தலே அப்பஞ்சாகைகள் காலவியவஸ்தைக்குட்பட்டன வல்லவென்பதிற்குத் தக்க சாட்சியமன்றே. இப்பஞ்சாகைகளோக்கு குறித்து நாம் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு விஷயங்களே இங்கு சருகிச் சொல்லுவோம்:—

வரும்.

கோபுசெட்டிப்பாளையம் வாலிபர்கள் சபையில், சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளவர்களால் செய்யப்பட்ட உபந்நியாசம்.

(முன்தொடர்ப்பு.)

மேற்கண்ட காலவர்ணத்தாரும் அவர்களுக்குரிய தர்மசாரநியமங்களுடன்கூட ஜாதிகவரருடைய அவயவங்களினின்னு உற்பந்நமான தாகப் புராணங்குக்ற வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கண்டபிகாரம் பிரமாவுக் பிருதமுதலாய் அவரவர்களின் நியமங்களில் தப்பாமல் ஜாதிகவரனதுசரீரத்தையும் அவரால் நிர்மிக்கப்பட்ட வேசுசாதிர புராணங்களிற்ற சட்டத்துக்கும் ஒத்து நடத்தவல்லதாகவிருக்கிறார்களாதல் தெரியவருகிறது. கலியுகத்திலோவென்றால் இப்போது நடக்கிற இந்தக் கலியுகமானது புண்ணியத்தை 1 பாதமாகவும் பாபத்தை மூன்று பாதமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்படியாய் ஈசுவரசங்கற்பம் இருப்பதால் அர்ப்பிராகாரம் ஒத்து நடக்கவேண்டியபாதியிருப்பதை வெளியாகவுன்னதென்று அனுபவத்தால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாய் இருக்கிறது. இஷ்டிருந்த நிர்ணயத்தின்படி 5 பாதத்தும் அதாவது ஒருபாதகுமாக இருக்கவேண்டியதாய் ஈசுவரசங்கற்பம் அப்படி மிருக்கிறதை தற்குசாரமாக நடக்தவரவேண்டியதினவியாபாரிருக்கதாலும் அர்த்தயுகங்களிலெல்லம் கூறதிரியின அரசனும் அர்த்த இராஜங்களிலுள்ளதில்ல பிராமணர்கள் மந்திரிகளாகவும் நிலர் புரோஹிதராகவும் நிலர் சட்டதிர்மாணசபையாராகவும் இதுமுதலான தொழில்களால் இராஜாக்களுக்கு ஆலிதர்களாகவும், வேதாந்தியபாதிரும் சுவதர்மானுஷ்டானஞ்சி நிரமமுள்ளவரே இராஜாக்களுக்கு உபதேஷ்டாக்களாகவும் இருந்தி, தாங்களும் தங்களுடைய தர்மாசார நியமங்களில் தவராமலும் இருந்தபடியினும் அக்காலத்து இராஜாக்களுக்கு வேதாந்தியபாதிரு சகலதர்மங்களும் பிராமணஜாதிகருக்கள் சரியாய் ஒத்தவைகளாயிருந்தபடியாலும் வெகு பரீக்ஷகாரமாய் அந்தந்த வர்ணுரீம தர்மங்கள் வெகு ஒழுக்காய் நடத்துவதாகவே நிரந்தரதாதனங்களால் தெரிவருகிறது. இப்போது நடக்தவருகிற இக்கலியுகத்திலோ வென்றால் அனேக மதங்கள் ஏற்பட்டும் பிராமணரில் காலஜாதிகருள்ளும் ஒற்றுமையில்லாமற் போய்விட்டபடியால் ஒவ்வொரு குற்பிலும்

ர்மசார நிபமல்கட்கு முன் யுகங்களிலிருந்ததைவிட வெகு நிழிதசை சேரிட்டதாத் தோற்றமாகிறது. அத்தர்ப்ப மனிஷர்களின் ஆதரிணபமும் அவர்களின சங்கையும் இதனடியில் தெரிக்தவை எழுதப்படுகின்றன.

6-மத நற்பாடுகளும் அவர்கள் சங்கையும்.

இக்கலியுகத்தில் க்ஷத்திரிய ஜாதி இல்லாமற்போனதற்குக் காரணம யாதெனில்:—மூன் யுகங்களில அவதாரம் செய்திரு த்தபவன்பரசுராமரூபதரியால் ஒருகாலஞ்சந்தமாக க்ஷத்திரிர்களைமிப் பலக்கேரிட்டி க்ஷத்திரிய குலத்தைவேறாக கணன்று எல்லோரே அவ்வகுலேயல்லாம் க்ஷத்திரியர்களைக்கண்டு கொல்லுபோட்டார். பெரும்பாலும் அனேக க்ஷத்திரிய வம்சங்கள் நசரம்வின. க்ஷத்திரியரில் சூரியவம்சத்தார் சந்திரவம்சத்தார் என இரண்டே பிரிவுகள் உண்மே. அத்த இரண்டிலுமாகத்தரில சூரியவம்சத்தில இரு க்ஷத்திரியரும், சந்திரவம்சத்தில ஒருக்ஷத்திரியனுமாகள அவரையில்அவ்விரு குலங்களர்க்கிரத்தினதபக புரிச்துகொண்டிருப்பதாகவுமிக்கலியுகம முழுக்குமேல அந்த அவருடைய யுக்தியை அவர்களால் க்ஷத்திரியவம்சம விழுதுகிக்கு வருவதாகவும் ஹிரத்தர்கிரகணேப்பார்த்தால் தெரிய வரும். அப்பேர்ப்பொத்த மஹாகுரசுகளான க்ஷத்திரியவம்சம இக்கலிகாலத்தில் இல்லாமற்போய்விட்டபடியாலும் பிராமண ர்களுடனுள் இரண்டாந்தில ஆரிரிகமும் வெகுமானமும் செ ல்வாக்கும குமரைஜபோய்விட்டபடியாலும் பல தூர்த்தவள் ஏற்பட சேரிட்டத. இதுவுலகமும் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி மஹாராஜ்?? இக்கலியுகதில 5000 ஆண்டில் நிலரில ஜாதிசமகாமண்டாகப் பேஷிறதென்ற பிறகு ஒரு மகாஜனமய கூடவடிக்கையுல இப்போதிருப பதைவிட லிசேஷமான நலல லிதிக்குக் கொண்டுவரப்படு மென்றும் அதுமுதல் இக்கலியும் 36000 வருஷ வரையில் பிராமணரே அவர்களுக்குரிய ஆசிரம தர்மாசாரம்களும் நில பெற்றவர்கள பிறகு பிராமண ஜாதி கெடுவாய்க் குறைந்த சில தலிரப் பெரும்பாலும் அனேக பிராமண ஜாதி கெட்டு யுகமுடிவுவரையில் கலல ஸ்திதிக்கு வராமல போய்விடுவார் களென்னு ஹிரத்தல்லில் செலலப்பட்டிருப்பதை ஒத்தி கூட க்கவேண்டியதவசியமானதாக் ஜாதிசவரகளைய சலப்பம அப்படிபிறப்பாலஇத்தயுகத்தின்ஆதிலேத்தெடங்கிதளதவ யில ஒவ்வொரு மத்தார்களும் தங்கள்கொப்பாடுபடுக்கித தமதம அபிப்பிராயத்துக்கேற்ப அனேக மதத்திரத்தனமைப் பிரிரிக்கிசெய்லித்த மதானுசாரமாக அவரவர்களுக்குரிய தெரிந்த தேவதைகளை வர்தன புஜாதின் செய்துவரும்படி கேரிட்டத. காலதவரையில் தர்த்த மத்தார்கள் தங்களி வ்ட்டிப்பிகாரம் மற்றிறப்பிலேபெற்றகொண்டிருகிறார்கள். இக்காள்வரையில் அவர்களுள் யாதொரு மாறுபாடும் உண்டா கலில்லை. இதனடியில் சில மதங்கரரின் சலவையும் அவர்கள் கிச்சயித்தகொண்டிருக்கும் வல்துகளின்பமும் எழுதப்படு கின்றன.

வரும்.

ஓம்

பரப்ரம்மணேநம:.

ஆரியஜனபரிபாலினீ.

இப்போர்வய்ந்த பத்திரிகை இக்தஜனபூஷணி, ஞான ப்ரகாச, விவேதினி, தனுஜனஜனமித்திரன, ஸ்ரீலஸ்ரீ ஸ்வாமி சுவாமி முதலிய பத்திரிகைகளினபோல டிமமி இன்ப்பாஸ்கொ னஜிஸ் இச்சுக்கின்ற் பப்போ.த்திரமாக, 1889ஷை மேமு முதல் மாசம இரு மறை புதிசாய்ப் பிரசுரஞ்செய்ப்படும. இதில் கமதேசகேஷம, ஆரியஜனங்களை, ஐக்கிய, ஸ்ரீயமதமென்னை, ஆரியமதத்தைத்தாக்கும புறமதங்கண்ட னர, பாமிமதக்களில் இத்தக்கள் செல்லதைத் தடித்தன்னர, மதமிமதக்களில் இத்தக்கள் செல்லதைத் தடித்தன்னர, பா

ஸ்ரீவித்யாரண்யஸ்வாமிகள் ஸ்ரீசங்கராசார்யாரம்
ப்ரம்மவித்யாசங்கிரஹரூபமான
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸஹஸ்ரநாமாவலி ஸஹித
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரமும்
ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி மானஸோல்லாஸமும்
ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்த்ராள் அருளிச்செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி த்யானமும்
ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி வார்த்திகமும்
ஸ்ரீ ஸுரேச்வராசார்யாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட